

Medlemmer af Udvalget med mig anse for det ubetinget vigtigste, Vædringsforslaget Nr. 2, skal jeg gjøre opmærksom paa, at der er opstillet tre Alternativer, for det Første det Tilfælde, at Udgangsdørene ere anbragte i en Gavl eller i en Kvist, dernæst Færgitter over Døren og endelig Tækning med galvaniseret Færntraad. Hvad Anbringelse i Gavl eller Kvist angaar, er det vist noget dyrt, derfor har man ikke turdet opstille det som den eneste Betingelse til Beskyttelse af Mennesker og Dyr; Færgitter medfører derimod ikke nogen stor Udgift. Jeg har anbragt et Færgitter hjemme over en 5 Mens Dør med $1\frac{1}{2}$ Men til hver Side, og det har kostet mig 8 Kr., det er da ingen forfærdelig Udgift. Jeg tror at kunne indestaa for, at det er tilstrækkeligt. Jeg veed ikke, hvorledes det forholder sig med de Stæder, som de andre Herrer have set, men jeg anser det for temmelig sikkert, at man for en Udgift af høist en halv Snes Kroner kan sætte et Færgitter over en Dør. Hvad endelig galvaniseret Færntraad angaar, som er i Stand til, i det mindste for en Tid, at kunne forhale Tagets Nedstridning, saa er Udgiften dertil saa forsvindende, at der ikke kan være Tale om, at den skulde kunne være ødelæggende for Smaafolk. Her er jo ikke Tale om store Bygninger, hvor der er Raad til at anvende Noget, men kun om Bygninger, der eies af Smaafolk, som jeg gjerne vil holde en Haand over ved alle mulige Væsligheder, hvor man er i Stand dertil paa en forstandig Maade. Paa saadanne Bygninger er der jo ikke noget høit Tag, og kan det betragtes som givet, at Taget er lavt, hvad vil det saa sige at skulle tække paa den Maade en Tagflade paa 8—10 Men i 5—6 Mens Bredde, som det under almindelige Forhold vil være; det bliver en 48—50 Kv.-Men. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme) behøver at tage sig den Sag videre nær, og jeg er overbevist om, at Thingets ærede Medlemmer ville ved rigtigt at overveie Sagen skønne, at det Vædringsforslag, der her er stillet af Flertallet, er af den Bestaaffenhed, at baade Smaa og Store kunne i Længden være glade derved. Jeg er aldeles forvisset om, at naar vi ikke vedtage Noget af den Slags, vil det ikke vare ret længe, inden Brandforsikringerne ville opstille bestemte Regler i denne Henseende, og vi ere sandelig ligesaa godt tjente med at have et bestemt Grundlag for, hvorledes vi skulle bygge, som at Brandforsikringerne skulle komme frem med Forlangende om, at det skal laves paa den eller den Maade, og at der ellers skal betales forhøiet Præmie. Jeg vil altsaa sær-

lig anbefale Thinget at vedtage Vædringsforslaget Nr. 2, idet jeg tror, at det tjener baade Smaa og Store til Gavn. Med Hensyn til Fundamentet for Skorstenen, som det ærede Medlem fra Ribe (Bust) var saa haard imod, maa jeg gjøre opmærksom paa, at han nævnte 1 Mens Dybde, men i Vædringsforslaget staar der kun $\frac{1}{2}$ Men. Det bliver altsaa kun den halve Udgift, hvis der overhovedet skal lægges Vægt paa den Udgift. De, der have stillet dette Vædringsforslag, ønske det naturligvis helst sat igjennem, men forøvrigt betragte de det ikke som en absolut nødvendig Betingelse for Lovens Vedtagelse. Saaledes stiller det sig i alt Fald for mig, og jeg tror ogsaa i det Mindste for flere af Udvalgets Medlemmer. Der er saa ikke andre særlig omstridte Punkter tilbage end dette ulykkelige Tilfyn i § 15. (Verg: Hvorfor er det saa ulykkeligt?). Fordi der er saa Mange imod det. Udvalgets Flertal har jo ment at komme paa ret Kjøl ved at forandre Bestemmelsen saaledes, at det ikke skal være nogen bestemt Fordring, der stilles til den, som bygger eller laver Noget om paa sin Bygning, at han skal kalde Tilfynsmanden, forinden han kan faae Lov til at tage fat paa sit Arbeide. Idet vi gif bort fra denne bestemte Fordring og nøiedes med, at han kan tilfaldes, have vi ment at burde holde paa, at han skal afgive en Erklæring og afgive Attest for eller imod Arbeidets Fuldførelse, eftersom han finder det rigtigst, thi vi mene, at inden en Bygning tages i Brug, er det i vedkommende Bestøders eller Bruger's velforstaaede Interesse at vide, at Bygningen er indrettet efter de Regler, som af Brandforsikringen ville kunne fordres at være fulgte. (Thorup: Det kan ske, naar Brandforsikringen kommer). Nei, det er ikke tilstrækkeligt, at man venter, til Brandforsikringen kommer, thi det nytter ikke at faste Brønden til, naar Baret er druknet. Naar der er Panel eller Brølægning op imod Skorstenen, saa er det vanskeligt for Brandhynet eller for Brandforsikringens Repræsentanter at se, hvorledes den er lavet. Derimod maa Tilfynsmanden, naar han kommer, se det, inden det er dækket, og i den Tid gjøre sine Opdagelser. Da maa det jo være en let Sag at kunne kontrollere det. Men forøvrigt vil jeg sige med Hensyn til Tilfynsparagrafen, at den tror jeg ikke, vi ville være nær saa paaholdende paa som paa Vædringsforslaget Nr. 2. Det er det, som Udvalgets Flertal anser for at være noget af det Vigtigste i hele Loven. Jeg tillader mig at anbefale alle de af Udvalgets Flertal stillede Vædringsforslag, men som